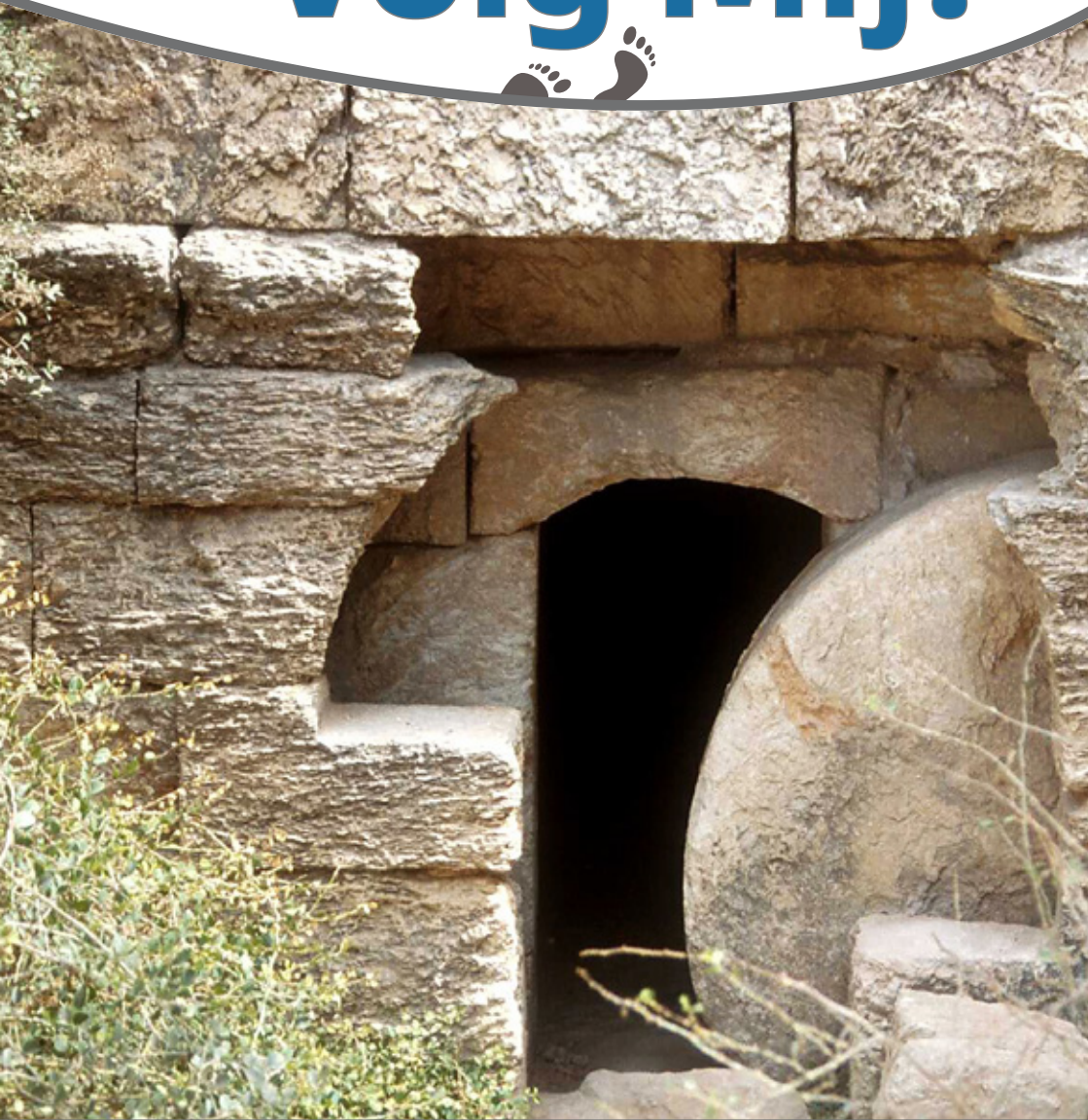

7

Tijdschrift voor
geloofsopbouw

4^e JAARGANG • NOVEMBER 2018
WWW.VOLGMIJ.NL

Volg Mij!

4 Jozef van
Arimathea

8 Hoe zit het met
jouw liefde?

19 Wie vergeeft
de zonden?

Inhoud

■ Bijbel praktisch:	
Jozef van Arimathea	4
Hoe zit het met jouw liefde?	8
Muziek – geschenk of gevaar?	26
■ Stof tot nadenken:	
Ogenblik	15
Aanbidding	33
■ Schepping:	
Getuigt de schepping nog van een Schepper?	16
■ Q&A:	
Wie vergeeft de zonden?	19
■ Verhaal:	
De bekering van een Japanner	22
■ Bijbelstudie	
Ruth	32
■ Goede boodschap:	
Het goede nieuws	36

Colofon

Uitgever:
Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!

Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar.
Abonnementsprijzen:
Nederland € 18,95 (1e jaar bij geschenkabo: 9,95)
Europa € 26,95 (incl. verzending)

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Redactie:
E-mail: volgrij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:
© www.pixelio.de
© AdobeStock
© Ralf Dietermann
© RGBStock
© Imagelibrary
© Shutterstock.com

Layout:
Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

H

allo allemaal,

Toen ik de artikelen van deze 'Volg Mij' doorlas, moest ik denken aan de volgende tekst: 'Bescherm je hart boven alles wat te behoeden is, want daaruit zijn de uitingen van het leven' (Spr. 4:23). Ieder mens heeft een fysiek hart dat bloed rondpompt door het lichaam en het is van levensbelang dat het blijft doorgaan met pompen.

We hebben ook een geestelijk hart. Daar bevindt zich geen bloed maar de kern van alles wat gebeurt in ons leven. Het is de voedingsbodem van heel het denken, en vanuit je denken komen ook je daden voort. Als je het zo bekijkt dan begrijp je wat de Sprekendichter bedoeld.

Het is dus heel belangrijk om na te denken over wat de Heere wil dat jij toelaat in je hart. Waar kijk en luister je naar? Je kunt bijvoorbeeld heel veel tijd besteden aan internet of tv, maar ook aan je opleiding, werk, een mooi uiterlijk, etc. Sommige dingen zijn op zichzelf niet verkeerd, maar wij hebben in ons hart de diepe behoefte om iets of iemand te aanbidden. We kennen in ons land geen afgoden zoals in het Oude Testament, maar daar waar je hart vol van is, waar je hart naar uit gaat, dát aanbid je. De Heere zei niet voor niets: 'Waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn' (Matth. 6:21).

Is de grootste schat van jouw leven de Heere Jezus? Heb jij ontdekt hoe lief Hij je heeft? In het artikel 'Hoe zit het met jouw liefde?' lezen we hoe de apostel Johannes aan de borst van de Heere Jezus lag. Hij was zich bewust van Zijn liefde voor hem. Ik bid dat jij je hart vult met de Heere Jezus en dat aan de uitingen van jouw leven te zien is dat je Hem hartelijk liefhebt. Hij alleen mag in je hart de plaats van aanbidding innemen!

Henry van de Kolk

Jozef van Arimathea

dienen met wat ter beschikking staat

Door de profeet Jesaja had God aangekondigd dat Christus na Zijn dood bij een rijke man zou zijn. En toen de Zoon van God Zijn leven aan het kruis gegeven had, kwam Jozef van Arimathea en vervulde de profetie. We kunnen veel leren van hem!

Wie was Jozef van Arimathea?

Alle vier evangelisten vermelden de begrafenis van onze Heiland door Jozef van Arimathea. Als we de verhalen vergelijken, vinden we de volgende beschrijving van zijn persoon:

- ◆ Mattheüs beschrijft hem als een rijke man van Arimathea, die ook zelf een discipel van Jezus was (Matth. 27:57).
- ◆ Markus zegt dat hij een aanzienlijk raadsheer was, die zelf ook het Koninkrijk van God verwachtte. Hij noemt zijn gang naar Pilatus gewaagd (Mark. 15:43).
- ◆ Lukas noemt hem een raadsheer, vertelt over zijn afkomst en zegt dat Jozef een goed en rechtvaardig man was. Ook zegt hij dat Jozef het Koninkrijk van God verwachtte (Luk. 23:50,51). Dan volgt er een interessant detail: Jozef had niet ingestemd met het voornemen en de handelwijze om Jezus te doden.
- ◆ Van Johannes horen we ten slotte dat Jozef uit vrees voor de Joden in het geheim een discipel was (Joh. 19:38).

Jozef van Arimathea was een vooraanstaande persoon in het toenmalige Israël, want een raadsheer was lid van het Sanhedrin (het hoogste gerechtshof van de Joden). Hij werd gerespecteerd en zijn dagelijks leven was voorbeeldig, wat we uit de eigenschappen 'goed' en 'rechtvaardig' kunnen concluderen.

Wie bekend is met de beloften van God voor Israël, is niet verbaasd dat Jozef een rijke man was, want God be-

loofde de wetsgetrouwe Israëlieten rijke zegen op deze aarde (zie bijv. Deut. 7:12-16 of 28:1-14). De rijkdom van Jozef is ook af te leiden uit het feit dat hij in de rots een eigen graf had laten uithouwen. En daarmee komen we bij wat Jozef deed.

De actie van Jozef

Als raadsheer had Jozef toegang tot Pilatus, de Romeinse stadhouder. Daarom kon hij naar hem toegaan en om het lichaam van Jezus vragen. Toch noemt Gods Woord dit gedrag 'gewaagd'. Want Jozef koos nu ook tegenover de Romeinse stadhouder de kant van de verworpen, schandelijk terechtgestelde Jezus. Pilatus gaf hem het lichaam, dat Jozef vervolgens van het kruis nam, in zuivere, fijne linnen doeken wikkelde en in zijn eigen nieuwe graf legde.

Dat alles deed Jozef. Het is dat, wat zichtbaar was en door dit 'instrument' van God gedaan werd.

Gods werk op de achtergrond

Als we kijken naar de tijdstippen van de evangelisten op de dag van de kruisiging, dan kunnen we vaststellen dat Jozef geen drie uur de tijd had. 's Middags om ongeveer drie uur stierf de Heiland.

- ◆ Daarna ging Jozef naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus.
- ◆ Pilatus verwonderde zich erover dat Jezus al gestorven was en liet de hoofdman roepen om dat te bevestigen (Mark. 15:44).

- ◆ Toen gaf hij Jozef het lichaam. Die ging heen en kocht fijne linnen doen.
- ◆ Aansluitend nam hij het lichaam van Jezus van het kruis af.
- ◆ Toen kwam ook Nicodemus met een mengsel van mirre en aloë, ongeveer honderd pond, en werd het lichaam van Jezus voor de begrafenis klaargemaakt (Joh. 19:39,40).

Dat alles kostte tijd, en om zes uur 's avonds begon de sabbat, dus de begrafenis moest dan voorbij zijn.

Daar heft de Geest van God de sluier op en geeft de Bijbellezer een blik 'achter de schermen': 'Er was bij de plaats waar Hij gekruisigd was, een hof en in de hof een nieuw graf, waarin nog nooit iemand gelegd was. Daar nu legden zij Jezus vanwege de voorbereiding van de Joden, omdat het graf dichtbij was' (Joh. 19:41,42).

Hoe wonderlijk is het handelen van God. Er was een rijke raadsheer, die een graf voor zichzelf had laten maken. God leidde het zo dat dit graf dicht bij Golgotha lag. Het was ook niet zomaar een raadsheer, maar de goede en rechtvaardige Jozef. Hij verwachtte het Koninkrijk van God en was (in het geheim) een discipel van Jezus geworden. Hij had daarom enkele uren eerder niet ingestemd met de veroordeling van de door de Joden verworpen Koning. Op de dag van de

kruisiging was er niet veel tijd meer, en normaal gesproken werden gekruisigden niet waardig begraven. Maar dat wilden zowel Jozef van Arimathea als Nicodemus niet laten gebeuren. De omstandigheden werden zo geleid, dat er geen andere mogelijkheid was dan het lichaam van onze Heiland in het nabijgelegen, nieuwe graf te leggen, waarin nog nooit iemand gelegen had.

'Dien elkaar door de liefde.'

Gal. 5:13b

Nu was Jesaja 53:9 vervuld: 'Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest'.

Des les voor ons Jozef van Arimathea was zich er waarschijnlijk niet van bewust Jesaja 53:9 vervuld te hebben. Hij handelde veelmeer vanuit een brandende liefde voor de Heere Jezus. Deze actie was niet al lang van tevoren gepland, geen mens kon op de morgen van die dag weten dat Jezus van Nazareth 's avonds al gestorven zou zijn. Er waren maar weinig uren voorbij gegaan.

Maar Jozef was bereid zijn eigen nieuwe graf ter beschikking te stellen. Hij

zag de noodzaak daarvan in. Er was een graf nodig! Zonder er lang over na te denken, stelde hij zijn eigen graf ter beschikking. Dat wat in deze situatie nodig was, daar kon hij voor zorgen, en hij deed dat ook!

Hij was er toen hij 'nodig' was en gaf zichzelf over aan de Heere Jezus en ook wat hem ter beschikking stond (zie ook 2 Kor. 8:5). Eigenlijk heel eenvoudig – als het hart vol is van liefde voor de Heiland!

Ook nu heeft iedereen iets dat hij aan de Heere Jezus kan geven. Dat begint heel klein.

- ◆ Misschien heb je een vrij uurtje, waarin je iemand kunt bezoeken.
- ◆ Misschien heb je een auto. Daarmee kun je (jonge en oude) broeders en zusters meenemen naar de samenkomsten, naar lezingen, naar conferenties of naar de jeugdclub.
- ◆ Misschien heb je extra tijd na je examen of je studie. Ook deze tijd kun je voor de zaak van de Heere gebruiken.
- ◆ Is er in je omgeving iemand die de Christelijke samenkomsten niet meer bezoeken kan? Heb jij de mogelijkheid diegene te bezoeken en dat wat je gehoord hebt te vertellen?
- ◆ Kun jij goed met kinderen omgaan? Misschien kun je deze gave gebruiken voor het werken met kinderen of gewoon om bij gezinnen in je omgeving de moeders/ouders te ontlasten, door op hun kinderen te passen.

- ◆ Heb je een praktische gave? Is er in de kring van je medegelovigen een mogelijkheid om daarmee aan de slag te gaan?

Deze lijst zouden we nog uit kunnen breiden. Als je dat voor jezelf persoonlijk doet, zal je zeker een mogelijkheid vinden om de Heere Jezus te dienen.

God nam kennis van Jozefs daden. Hij heeft ze in de Bijbel opgenomen. Ook wat wij nu uit liefde voor onze Redder doen, al lijkt het nog zo eenvoudig en klein, zal door God opgemerkt en beloond worden.

H. Frisch

Hoe zit het met jouw

Liefde

Iedere wedergeboren Christen hoort de wens te hebben: 'Heere Jezus, ik wil U meer liefhebben'. Maar hoe gaat dat? Hoe krijg ik een brandend hart (Luk. 24:32)? Hoe kan ik toegewijd leven en dienen? Hoe kan ik lof en dank in mijn hart vermeerderen? Hoe kan ik in mijn leven echte aanbidding brengen?

Zijn dat vragen die jou bezighouden? Voel jij het verschil tussen jouw leven en dat wat de Heere verwachten kan? Zo vergaat het ons waarschijnlijk allemaal.

Voorwaarde voor een groeiende liefde voor de Heere Jezus is dat wij ons van de zonde distantiëren en wereldse invloeden vermijden. Als wij ons door zonde van de Heere Jezus verwijderd hebben, dan moeten wij dat voor de Heere belijden (1 Joh. 1:9). Maar zelfs als wij in principe wel een leven met de Heere willen leiden, kan het zijn dat wij problemen met onze liefde voor de Heere Jezus hebben. Aan de hand van het voorbeeld van Petrus en Johannes willen we twee mogelijkheden bekijken en daardoor hulp vinden voor ons geloofsleven.

Vaak vergaat het ons net als Petrus. Wij maken een positieve balans op en schatten onszelf verkeerd in. We vertrouwen op onze liefde voor de Heere en menen het leven in de hand te hebben. We willen iets doen en voelen ons daartoe ook in staat. Misschien beelden we onszelf zelfs wel iets in of voelen we ons beter dan de gelovige buurman. Maar hoe denkt de Heere daarover? 'Trots komt vóór de ondergang, en hoogmoed komt vóór de val' (Spr. 16:18).

Dat moest ook Petrus ervaren. Hij dacht in staat te zijn in de afwijzing van Jezus te delen en zelfs met Hem te kunnen sterven. Het tegendeel was het geval. Hij viel en 'weende bitter'. Toen lag hij op de grond. Grote teleurstelling en

troosteloze gedachten deden zich gelden. Was er nog hoop?

Deze vraag kennen wij ook, of niet? Juist in dit soort situaties gebruikt de duivel elke kans om twijfel te zaaien. Wij stellen teleurgesteld vast: onze liefde is zo zwak en wankel. Helaas blijven wij in onze gedachten vaak uitsluitend stilstaan bij onze liefde voor de Heere en bij onze activiteiten.

Natuurlijk, wij moeten de Heere liefhebben met alle kracht die in ons is. Hij heeft ons zó lief gehad en Zijn leven voor ons tot in de dood gegeven. Als wij echter vanuit onszelf proberen onze liefde voor Hem te 'verbeteren', dan zullen we falen. Met het oog op onszelf en onze liefde lijken we op een passagier van een lijnbus, die zich niet aan de handgrepen vasthoudt maar aan zijn eigen jas. Dat geeft nooit houvast, ook al houdt hij zich nog zo stevig vast. In iedere bocht schommelt hij heen en weer. Dit schommelen kan ook in ons geloofsleven voorkomen. Er zijn dagen dat we het gevoel hebben dat we de Heere echt liefhebben. Kort daarop lijkt alles in elkaar te storten en ons hart lijkt leeg. Is daarvoor een oplossing? De Bijbel laat ons niet zonder antwoord.

Petrus was een discipel die Jezus liefhad. Wat een ijver had hij voor zijn Meester en wat een brandend hart! Hij is daarin een voorbeeld en een aanmoediging voor ons. Hij was een man die aanpakte, voor wie niets te veel was en die snel met oplossingen en woorden klaarstond. Voor hem was er maar

één doel: er zijn voor zijn Heere. Daarvoor accepteerde hij alles, koste wat het kost. Wie kan zich met hem vergelijken? Zo is hij enerzijds een voorbeeld, maar anderzijds een waarschuwing. Want Petrus had weliswaar een grote liefde voor de Heere – maar hij was daarvan ook volledig overtuigd. Hij zegt: 'Al moest ik ook met U sterven, ik zal U be-slist niet verloochenen!' (Matth. 26:35). Ondanks een duidelijke waarschuwing van de Heere was hij daar helemaal zeker van. Hij bedoelde het goed, daar twijfelen we niet aan. Maar waar lag de vergissing? Hij had zijn liefde voor de Heere voor ogen, maar vertrouwde op zichzelf.

Het voorbeeld van Petrus toont ons dat wij, als wij kijken naar ónze liefde voor de Heere en die willen verbeteren, niet ver komen. Want dat leidt slechts tot teleurstelling. Ons zicht is toch al vaak beperkt. Bovendien overschatten we onze liefde en overgave heel gemakkelijk – of we berusten erin, wanneer we merken dat we Hem te weinig liefhebben.

Johannes was in tegenstelling tot Petrus de discipel die **Jezus** liefhad. Vijf keer vinden we een verwijzing naar dit besef van Johannes in het Evangelie van Johannes. Laten we naar deze teksten kijken en er iets van leren.

Johannes 13:23

'En één van Zijn discipelen, die Jezus liefhad, lag aan in de schoot van Jezus.'

De Heere was met Zijn discipelen in de bovenzaal en had hun voeten ge-

wassen. Toen deelde Hij hun de schokkende boodschap mee: (...) Eén van u zal Mij verraden' (vs. 21). De discipelen waren geïrriteerd en geschrokken. Wie zou zoiets doen? Zij waren nerveus en hadden niet bepaald de moed het aan hun Meester te vragen. Maar één was er voor wie dit 'geen probleem' was: Johannes. De mededeling had ook Johannes geschokt. Maar hij kon met zijn Heere daarover praten. Hij lag aan in de schoot van Jezus en leunde tegen Zijn borst. Hij vroeg eenvoudig en doelgericht: 'Heere, wie is het?' Hij had de minste afstand tot de Heere. **Hij was zich ervan bewust dat de Heere Jezus hem liefhad en heeft deze liefde ook ervaren.**

We leren daarvan:

Als we ons bewust zijn van de liefde van onze Heere, dan kunnen we innerlijk rustig zijn en met Hem over alles praten. Wij hebben een vertrouwensrelatie met Hem, een intensieve relatie.

Johannes 19:26

*'Toen nu Jezus Zijn moeder zag en de discipel die **Hij** liefhad, bij haar zag staan, zei Hij tegen Zijn moeder: Vrouw, zie, uw zoon.'*

De Heere Jezus hing aan het kruis, om de wil van Zijn Vader te doen en om verloren zondaren te redden. Wat een ellende had Hij op dit tijdstip al achter Zich. Hij stond vlak voor de drie uren van duisternis. Ondanks alle nood en pijn heeft de Heere oog voor de nood van Zijn moeder. Zij lag Hem na aan het

hart. Vermoedelijk was Maria weduwe, want we lezen niets meer over Jozef. De Heere kon als mens en als biologische oudste zoon niet maar voor haar zorgen, want Hij zou over enkele uren Zijn leven afleggen. Hij zag het hart van Maria en de discipel die **Hij** liefhad.

Het is toch wel opvallend dat Johannes blijkbaar als enige discipel in de buurt van het kruis was. Hij heeft deze liefdesdaad van onze Heere meteen herkend. De Heere kende het hart van Johannes. Hij wist dat Johannes een diepe waardering voor Hem koesterde. Hij gaf hem een kleine aanwijzing: 'Zie, uw moeder'. Johannes handelde meteen. 'En vanaf dat moment nam de discipel haar in zijn huis' (vs. 27). Johannes vroeg

niet naar het waarom van de uitspraak van de Heere. Hij begreep het meteen.

We leren daarvan:

Het herkennen van de liefde van de Heere Jezus maakt ons bereidwillig om te dienen. Wij herkennen dan de wil van onze Heere en weten hoe we Zijn opdracht moeten uitvoeren.

Johannes 20:2-4

*'Daarom snelde zij terug en ging naar Simon Petrus en naar de andere discipel, die **Jezus** liefhad ... Petrus dan ging naar buiten, en de andere discipel, en zij kwamen bij het graf. En die twee liepen samen, maar de andere discipel snelde vooruit, sneller dan Petrus, en kwam als eerste bij het graf.'*

De Heere Jezus had Zijn leven afgelegd en werd in een graf gelegd. Petrus en Johannes hoorden van Maria Magdalena dat de grafsteen weg was. Dat was me een boodschap! Toen gingen de beide discipelen op weg. Maar de Bijbel zegt met nadruk dat Johannes (de andere discipel, 'die Jezus liefhad') sneller liep dan Petrus. Johannes nam hier de leiding. Het geweten van Petrus was nog te zeer bezwaard vanwege zijn verloochening van Jezus. De waarschuwing van de Heere in Lukas 22:34 was letterlijk in vervulling gegaan. Petrus had de blik van zijn Meester gezien (Luk. 22:61). Wat had deze blik zijn hart geraakt! Nog steeds drukte deze schuld op Petrus. Petrus, **die** Jezus liefhad, had grote plannen, maar hij faalde. Johannes, die **Jezus** liefhad, kon rusten in de liefde van de Heere en nam de leiding.

Dat betekent overigens niet dat de Heere Petrus niet liefhad. Integendeel, Zijn liefde voor deze discipel werd juist bijzonder zichtbaar toen Petrus faalde en zijn Meester hem niet zomaar met de zonde door liet gaan. De uitdrukking die Johannes voor zichzelf gebruikt: 'de discipel, die Jezus liefhad', betekent alleen maar dat hij zich (blijkbaar in tegenstelling tot de andere discipelen) van deze liefde van de Heere bijzonder bewust was. Hij had die liefde aangenomen en leefde erin.

Wij leren daarvan:

Een belast geweten leidt ertoe dat wij in het geloofsleven traag worden (Rom. 12:11). Wij hebben geen ener-

gie. Als we echter vervuld zijn van de liefde van de Heere, zijn we krachtig en kunnen we ook anderen positief beïnvloeden en meetrekken.

Johannes 21:7

'De discipel dan die Jezus liefhad, zei tegen Petrus: Het is de Heere!'

Petrus, een man van actie, had een spontaan idee en trok daarin anderen mee. 'Ik ga vissen', zei hij, en meerdere discipelen volgden. Hij bevond zich op een zelf gekozen weg. Het resultaat: *'In die nacht vingen zij niets'* (vs. 3).

Als wij een weg gaan zonder de Heere te raadplegen en zonder Zijn toestemming, dan zullen we dat hoe dan ook merken. Niet altijd is de mislukking zo duidelijk 'in het net' te zien zoals bij de discipelen. Maar vroeg of laat merken we dat. In de morgenschemering stond de Heere aan de oever en Hij kwam meteen op hun probleem. *'Kinderen, hebt u niet iets voor bij het eten?'* Hij is de hartenkenner en volgde de discipelen. De Heere Jezus maakte hun geen verwijten. Hij vroeg slechts, en

zij moesten hun mislukking toegeven.

De barmhartigheid van onze Meester is onbeschrijfelijk. Hij was het Die hun situatie veranderde. Dat doet Hij ook bij ons. Als wij inzien en belijden dat onze eigen weg ons alleen maar verlies oplevert, dan kan de Heere ook weer zegenen. Maar de discipelen wisten nog niet Wie vanaf de oever tot hen sprak. Toen de netten zo vol waren, dat ze niet meer getrokken konden worden, herkende Johannes, de discipel die **Jezus** liefhad, Hem als eerste: *'Het is de Heere'*.

Wij leren daarvan:

Als we ons bewust zijn van Zijn liefde, herkennen we Hem veel eerder op onze weg. Wij weten wie de Heere is en naar welke principes Hij handelt.

Johannes 21:20-22

'En Petrus zag, toen hij zich omkeerde, de discipel volgen die Jezus liefhad, die ook tijdens het avondmaal tegen Zijn borst was gaan liggen en gezegd had: Heere, wie is het die U ver-raden zal? Toen Petrus deze zag, zei hij tegen Jezus:

Heere, maar wat zal er met hem gebeuren? Jezus zei tegen hem: Als Ik wil dat hij blijft totdat Ik kom, wat gaat het u aan? Volgt u Mij!'

De Heere had Petrus op een liefdevolle wijze in ere hersteld en hem een opdracht gegeven. Het is bemoedigend dat de Heere ons niet opgeeft of ongeschikt verklaart voor de dienst als wij gefaald hebben. Direct na het gesprek met de Heere vroeg Petrus wat er van Johannes zou worden. *'Petrus keerde zich om en ziet de discipel volgen, die Jezus liefhad. Heere, maar wat zal er met hem gebeuren?'* (vs. 20,21). De Heere moest hem erop wijzen: *'Volgt u Mij!'* Hoe geïnteresseerd Petrus ook was in het leven van de discipel Johannes, de Heere maakte hem duidelijk dat het Hem erom ging dat Petrus de Heere navolgde. Dat had hij tot aan het kruis niet ten volle gedaan, misschien deed de Heere daarom nu opnieuw deze bijzondere oproep. De discipel **die** Jezus liefhad, had deze aanwijzing blijkbaar nodig. Met het oog op Johannes, die **Jezus** liefhad, lezen we in dit opzicht niets. Die volgde Hem al.

Wij leren daarvan:

Het besef en het aanvaarden van Zijn liefde leidt ons tot de dienst. Wij kunnen niet anders dan Hem volgen als Zijn liefde ons vervult.

Tot nog toe zijn wij vaak met onze (gebrekkige) liefde voor onze Heere bezig waren, in dat opzicht vergaaf het jou misschien net als mij. Het klinkt misschien te eenvoudig, maar de prak-

tijk bewijst het. In Psalm 34:6 lezen we: 'Zij zagen naar Hem uit, ja, stroomden op Hem aan; en hun gezicht werd niet rood van schaamte'.

Het is goed de Heere elke dag voor Zijn liefde te danken. Die is zó groot dat wij die niet kunnen bevatten. 'Veel wateren kunnen de liefde niet uitblussen en rivieren spoelen haar niet weg. Als gaf iemand al het bezit van zijn huis voor de liefde, men zou hem smadelijk verachten' (Hoogl. 8:7).

Hij was bereid Zich vrijwillig voor ons over te geven. 'Ik heb mijn meester, mijn vrouw en mijn kinderen lief, ik wil niet als vrij man vertrekken' (Ex. 21:5), heeft de Heere Jezus als het ware gezegd. Op Golgotha heeft jouw Heiland aan jou gedacht. Hij heeft je zó liefgehad, dat Hij Zichzelf voor jou (Gal. 2:20) en voor de hele gemeente overgegeven

heeft (Ef. 5:25). Hij heeft ons liefgehad toen het om onze verlossing ging. Maar dat is nog niet alles. Hij heeft ons ook vandaag lief. 'Omdat u kostbaar bent in Mijn ogen en Ik u liefheb', zegt Hij met het oog op het volk Israël (Jes. 43:4).

Deze aanwijzing mogen we ook op ons persoonlijk betrekken. Hij houdt van jou zoals je bent. Misschien voel jij je vergeten en aan de kant geschoven. Dan geldt dit woord bijzonder voor jou. Hij houdt van je: 'Zie, Ik heb u in beide handpalmen gegraveerd' (Jes. 49:16).

De Heere wil onze harten graag vullen met de kennis van Zijn persoon en Zijn liefde. Het gevolg is blijde Christenen, die in de Heere Jezus alles gevonden hebben en Hem van harte lief zullen hebben.

Matthias Baum

Vele wateren kunnen de liefde
niet uitblussen en rivieren
spoelen haar niet weg.

Hooglied 8:7

DANKBAARHEID

Doodsbleek komt Marco thuis. Hij zet zijn fiets in de garage, gaat naar zijn kamer en valt op zijn bed neer. Zijn gedachten gaan als een razende tekeer en hij kan het nog steeds nauwelijks geloven. Als hij met zijn fiets niet aan de kant was gegaan voor die vrachtwagen, zou hij nu niet meer leven - daarvan is hij overtuigd! Zo raketings waren ze langs elkaar heen gegaan!

Langzaam valt hij op zijn knieën en dankt zijn God voor de bescherming. Het wordt hem duidelijk hoe snel zijn leven hier op aarde voorbij kan zijn. Wie zal hem zeggen of hij deze dag nog overleeft?

Maar er is nog iets wat hem duidelijk wordt. Hij denkt terug en bedenkt hoe vaak hij deze route al met zijn fiets gereden heeft. En iedere keer ging alles goed en kwam hij gezond en opgewekt thuis. Maar hoe vaak heeft God daarvoor een 'dank U wel' van hem gehoord?

Vandaag voor de eerste keer bewust. Voor de eerste keer wordt hem duidelijk hoe zeer God alle gebeurtenissen in het heelal stuurt en ook let op de weg van ieder afzonderlijk mens. Hij neemt zich voor dat hij vanaf vandaag God vaker zal danken voor Zijn dagelijkse bescherming. En nog meer: zijn hele houding moet een houding van dankbaarheid tegenover God worden.

Iedere dag zijn er talloze redenen
om God dankbaar te zijn!
Ken jij die alleen of
ZEG je ze Hem ook?

De weg naar tevredenheid voert midden door de dankbaarheid.
ERNST FERSTL

Laten we danken,
in plaats van klagen.
Loven, als de moed ons ontzinkt.
En wij zullen het ervaren,
dat God enkel wonderen doet.

MARGRET BIRKENFELD

En laat de vrede van God
heersen in uw harten, waartoe
u ook in één lichaam geroepen bent;
en wees dankbaar.

KOLOSSENZEN 3:15

Volg Mij!

Getuigt de schepping nog van een Schepper?

De artikelserie 'Geloof voor pasbekeerden' richt zich tot Christenen die pas kort geleden tot geloof zijn gekomen. Dat kunnen kinderen en jongeren zijn of oudere mensen. Voor hen willen we op onregelmatige basis artikelen publiceren die belangrijke basisvragen en -thema's behandelen. Het gaat niet om een uitleg van begrippen – daarvoor zijn de artikelen te kort. Maar wel willen we een paar principes doorgeven die het fundament van het geloof vormen.

Christenen zeggen dat God deze aarde geschapen heeft. Maar kunnen we überhaupt nog iets van de heerlijkheid van de Schepper zien? Bijna overal wordt over schade in de natuur geklaagd. Al jarenlang wordt er over zieke bossen, planten, dieren en mensen geschreven. Kunnen we dan werkelijk nog iets van God als Schepper herkennen?

Omdat wij de uitspraken van de Bijbel als het Woord van God aannemen, kunnen onze waarnemingen geen afbreuk doen aan ons geloof ... En in de Bijbel lezen wij: 'In het begin schiep God de hemel en de aarde' (Gen. 1:1). God is werkelijk de Schepper van het hele universum. Dat betreft Gods Woord ook op de Heere Jezus: 'Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn ... Alle dingen zijn door Hem

en voor Hem geschapen' (Kol. 1:16). Daaraan houden wij vast.

Maar hoe kan het dan dat de schepping er op sommige plekken zo armzalig en ellendig uitziet? Het antwoord vinden we in Romeinen 8: 'Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensood verkeert tot nu toe' (vs. 22). In vers 20 lezen we dat dit lijden van de schepping door de zondeval komt. Met andere woorden: niet God is voor ecologische rampen en voor natuurschade verantwoordelijk, maar wij mensen. Door onze zonden trekken wij alles naar beneden. De niet-intelligente schepping kan daar niets aan doen, maar lijdt met ons mee, met ons, die steeds door lichamelijk en geestelijk verval aan de zondeval herinnerd worden.

God zij dank – het zal niet zo blijven. God zal de zaken weer wonderlijk in orde brengen. Paulus schrijft daarover in Romeinen 8:19 dat dit herstel van de schepping plotseling zal plaats-

vinden. Dat komt tot stand als wij in de hemel opgenomen zijn en met de Heere Jezus vanuit de hemel op aarde zullen komen. Dan zal Zijn heerlijke, Duizendjarig Koninkrijk aanbreken. En de schepping kan en zal weer ademen. De nu meer dan zesduizend jaar durende lijdensstijd onder de zonde zal dan voor eens en voor altijd voorbij zijn.

maar eens kijken naar de afzonderlijke organen van het gezonde menselijke lichaam; en het unieke samenwerken van de verschillende leden. Dan zien we iets van Gods heerlijkheid in de schepping. Alleen al ons menselijk oog is een geweldig bewijs. Maar ook de dieren- en plantenwereld is vol van indrukwekkende verwijzingen naar de grootheid van God. Want – God zij dank! – is niet alles verwoest en mogen wij ons nog steeds over grote wonderen in de schepping verbazen en God de Schepper daarvoor prijzen!

'De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen' (Ps. 19:2). God heeft niet gefaald. De mens heeft veel bedorven, maar God zal aan het begin van het Duizendjarig Rijk de dingen heerlijk vernieuwen. Dan zal de hele schepping met een onvoorstelbare glans stralen.

Kunnen we dan nu helemaal niets meer van de heerlijkheid van God de Schepper herkennen? O, jawel! We moeten

zeldjarig Rijk de dingen heerlijk vernieuwen. Dan zal de hele schepping met een onvoorstelbare glans stralen.

Manuel Seibel

Hij maakt de Grote Beer, de Orion, het Zevengesternte en de Kamers van het Zuiden.

Job 9:9

Zoekt Hem, Die het Zevengesternte en de Orion gemaakt heeft.

Amos 5:8

Wie vergeeft de zonden?

Vraag:

Hallo,

Ik heb een belangrijke vraag over de vergeving van zonden.

Wie moet ik om vergeving vragen voor mijn zonden en wie vergeeft mij dan de zonden: Jezus of God?

Hartelijk dank voor uw antwoord!

Hartelijke groeten,
D.

Antwoord:

Beste D.,
Hartelijk dank voor je vraag!

Een belangrijk vers met betrekking tot jouw vraag vinden we in 1 Johannes 1:9: 'Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid'.

Het is interessant dat Johannes ons in dit gedeelte niet zegt aan wie wij de zonden moeten belijden en ook niet wie ze vergeeft. Het eerste wordt niet eens genoemd, bij het tweede punt staat alleen 'Hij'.

Uit het verband wordt echter duidelijk dat deze Hij God is. Johannes heeft in 1 Johannes 1:5 gezegd dat God licht is. Hij is de hoogste 'instantie' waarmee we te maken hebben. Uiteindelijk gaat het erom dat God ons de zonden moet vergeven. Maar de laatste vermelding van een Goddelijk persoon is in vers 7 de Zoon: 'Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde'.

Het is een bijzonderheid van Johannes dat hij vaak over 'Hij' en 'Hem' schrijft, zonder nader te specificeren Wie hij precies bedoelt. Zo laat hij open of

hij God, de Vader, de Heere Jezus of God in Zijn absolute bedoelt. Het tekstverband maakt dat vaak duidelijk, net als hier. Maar Johannes doet geen moeite dat altijd aan te geven. Want de Zoon is net zo goed God als de Vader.

Als God de zonden vergeeft, dan belijden wij die aan Hem. Omdat Johannes echter in dit vers niet God maar 'Hij' schrijft, is het net zo gepast aan de Heere Jezus de zonden te belijden. Hij is Zijn Zoon, Wiens bloed ons van alle zonde reinigt. Bovendien geldt: Hij en de Vader zijn één.

Belijden bij de bekering – eeuwige vergeving

Als bijvoorbeeld een kind van gelovige ouders beseft dat hij zich moet bekeren, is hem dat van tevoren vaak door Jezus Christus, de Redder, duidelijk gemaakt. En dus is het normaal dat hij zijn zonden tegenover de Heere Jezus belijdt. En dat wordt door Gods Woord 'gedekt'. Dankbaar mogen we zeggen: in de Godheid komt een gebed altijd op de juiste plaats aan, er is nooit 'verachting' van een gebed door God de Vader, alleen maar omdat het tot de Heere Jezus gericht was of andersom. Want 'de HEERE, onze God, de HEERE is één!' (Deut. 6:4). Dit vers citeert de Heere zelf (Mark. 12:29). Wie dus zijn zonden voor de Heere Jezus beleden heeft, die heeft ze voor God beleden. Want er is maar een

God, en dat is deze God. En deze God vergeeft voor eeuwig en zal aan onze zonden en wetteloze daden nooit meer denken (Hebr. 10:17)!

Belijden als gelovige – vaderlijke vergeving

Wat ons als verlost mens betreft: voor ons is God onze Vader. Juist in het vers waarin genoemd wordt dat wij als gelovigen nog zondigen, wordt God in Zijn relatie tot ons 'Vader' genoemd: 'Mijn kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt. En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige. En Hij is een verzoening voor onze zonden' (1 Joh. 2:1,2).

Zo is en blijft God onze Vader, ook als wij ons helaas hebben laten verleiden om te zondigen. Dat verandert niets aan onze eeuwige verlossing; de Heere Jezus heeft immers al onze zonden op Golgotha gedragen. Maar onze relatie met Hem en met de Vader is verstoord. Het is treurig als wij in tegenspraak handelen met het nieuwe leven dat God ons in Christus geschonken heeft in de nieuwe geboorte. Dit leven wil en kan niet zondigen. Maar God geeft ons niet op, Zijn liefde is zo groot dat Hij ons tot erkenning en belijden van zonde voert door de werkzaamheid van de Heere Jezus als pleitbezorger. En alles wat Christus doet openbaart het hart van de Vader.

Onze Heere kon zeggen: 'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien' (Joh. 14:9). Ook dat bevestigt: ongeacht of wij onze zonden voor God, onze Vader of voor de Heere Jezus belijden – ze zijn dan vergeven. De vreugde van de relatie met de Vader en de Heere is weer hersteld.

Terloops opgemerkt: het geciteerde vers 9 uit de eerste Johannesbrief toont dat het genoeg is als wij de Vader of de Heere Jezus onze zonden belijden. Ze zijn dan direct voor honderd procent vergeven. Een vraag om vergeving is dus eigenlijk niet meer nodig, ook al formuleren wij dat vaak zo. Maar ook dan geldt: ze zijn onafhankelijk van de formulering vergeven. Zo groot is God!

Ik hoop dat deze gedachten jouw vraag op een begrijpelijke manier beantwoorden.

Hartelijk gegroet in de Heere Jezus,
Manuel Seibel

PS Als wij echter tegen mensen gezondigd hebben, is het niet genoeg als we dat alleen voor God belijden. Dan moet er ook een belijdenis volgen tegenover degene(n) tegen wie wij gezondigd hebben; dat ligt overigens ook in 1 Johannes 1:9 besloten.

De bekering van een Japanner

Eens was ik, samen met een medewerker in het Evangelie, een paar weken in Sacramento, ik om te prediken voor westerlingen en hij voor zijn oosterse broeders naar het vlees.

In die periode bracht hij mij in contact met een Japanse fruithandelaar, Yataro Yamaguchi. Die was opgevoed in een van de vele boeddhistische sektes in Fukuoka Ken, maar had een keer min of meer besloten om alle aardse werkzaamheid op te geven en zich terug te trekken in een boeddhistisch klooster, voor de verlossing van zijn ziel. Zijn vader was er erg op tegen geweest en had hem bezworen dat het zijn verantwoordelijkheid als oudste zoon was om in een of ander winstgevend bedrijf te stappen, zodat hij zijn grote familie kon

helpen ondersteunen. Dus had hij zijn godsdienstige idealen opzijgezet en geconcludeerd dat hij maar het beste kon emigreren naar Amerika.

Toen hij in Stockton in Californië kwam, vroeg hij een vriend bij welke godsdienst in de Verenigde Staten hij zich het beste kon aansluiten om de meeste vrienden te krijgen en de meeste rijkdom te vergaren. Zijn vriend zei dat de methodisten misschien het meest populair waren. Dus beval hij hem: 'Breng me eens bij een Methodistenpriester en zeg hem dat ik bij zijn kerk wil'.

Zijn vriend, die Engels sprak, zocht een methodistenpredikant op en vertelde hem dat Yamaguchi Christen wilde worden. Het was moeilijk een en an-

der goed duidelijk te krijgen, want de 'bekeerling' sprak geen Engels en de predikant geen Japans. Maar op de stellige verzekering van nummer drie dat alles goed was begrepen, werd de jonge man plechtig in de Naam van de Drie-eenheid besprenkeld en in de kerk opgenomen.

Hij ontwikkelde een kenniskring van Christelijke mensen en vond via hen veel gelegenheden om flink wat dollars te verdienen.

Naderhand keerde hij terug naar Sacramento, waar hij ondernemer werd. Hij nam een groot aantal landgenoten

in dienst voor het plukken, drogen en verpakken van fruit; het werd een onderneming met groot financieel succes.

Onder het gehoor van mijn vriend Kasamatsu raakte hij zeer geïnteresseerd in geestelijke dingen, en die twee hadden samen vele lange gesprekken. Als gevolg daarvan raakte Yamaguchi overtuigd van de waarheid van het Christen-zijn. Maar hij beseftte dat hij zich niet aan Christus kon overgeven en van zijn veranderde overtuiging getuigen, omdat die volledig haaks stond op zijn winstmakerij. En die was inmiddels een obsessie voor hem geworden. Hij zag niet in hoe hij de strijd zou durven aanbinden met zijn landgenoten. En ook bedacht hij dat de Christelijke ethische maatstaf zo hoog lag, dat hij vreesde die nooit te kunnen bereiken.

Vergeefs drukte Kasamatsu hem op het hart wat God en Zijn Christus van hem wilden. Af en toe leek het dat hij zou toegeven; dan trok hij zich weer terug en weerstond de ingevingen van de Heilige Geest. Zelf had ik ook veel gesprekken met hem, maar ten slotte

kwamen zowel Kasamatsu als ik tot de conclusie dat de zonde van begeerte tussen Yamaguchi en het behoud van zijn ziel in stond. We vreesden dat hij nooit behouden zou worden.

Na drie maanden gingen we uit Sacramento vandaan voor arbeid elders. Ongeveer een jaar later kwamen we terug, en nu met William M. Horsey, een evangelist uit het oosten. We bespraken een zaal en belegden een aantal weken avondsamenkomsten. Op zaterdagavond gingen we altijd de straat op en predikten het Evangelie aan grote groepen mensen op de hoek van de 4e Street en de K-Street in het handelskwartier, dicht bij het stadsdeel waar de Japanners bij elkaar kwamen.

Op een zaterdagavond zag ik tot mijn vreugde Yamaguchi in de menigte, en ik merkte dat hij aandachtig stond te luisteren. Na afloop kwam hij direct naar me toe, schudde me warm de hand, vroeg vriendelijk naar Kasamatsu en informeerde naar onze samenkomsten

binnen. Het verraste me dat hij met hevige interesse vroeg of wij 'een samenkomst hielden waar je het brood kunt eten en de wijn kunt drinken als teken van hoe Christus voor zondaren is gestorven'. Ik begreep dat hij het Avondmaal bedoelde en vertelde dat wij elke zondagmorgen om 11 uur de Maaltijd van de Heere vierden.

'Mag ik komen?' vroeg hij. 'Natuurlijk,' zei ik. De volgende morgen verscheen hij in de dienst. We waren met nog geen twintig man, dus het viel erg op zoals hij daar de hele tijd zat, met op z'n gezicht een uitdrukking van de hoogst denkbare inspanning. Hij lette goed op ons en deed aan alle liederen, gebeden en Schriftlezingen mee.

Meteen nadat het brood en de beker waren teruggezet, sprong hij op met de uitroep: 'Ik wil graag bidden!' Ik kreeg meteen spijt dat ik hem niet had verteld dat van vreemdelingen zoals hij geen inbreng werd verwacht, en ik vreesde ernstig een verstoring als anticlimax op wat tot dusver een heel kostbare gedachtenis van de Heere was geweest.

Maar daar had ik niet bang voor hoeven te zijn. Hij bad in deze geest: 'O, God, ik ben helemaal aan het eind. Een heel jaar lang heb ik tegen U gevochten. Hevig gevochten tegen Uw Heilige Geest. O, God, ik kan niet meer vechten. Ik zie Uw volk het brood eten, de wijn drinken en vertellen hoe Jezus is gestorven voor zondaars zoals ik. O, God, ik geef het op. Ik neem Hem nu aan als mijn verlosser. Vergeef toch al mijn zonden. Red mij nu, om Jezus' wil. Amen.' Het is onnodig te zeggen dat onze sa-

menkomst niet verstoord was. Toen hij ophield, was er in de kleine vergadering geen oog meer droog. We hebben God vurig gedankt dat Hij Zijn genade had geopenbaard aan deze enkeling met een andere etnische achtergrond en met een heidense religie.

Toen wij ons om hem heen verdrongen, keerde hij zich naar mij toe en zei: 'Ik heb in de Bijbel gelezen over begraven worden met Jezus als wij in Hem geloven. Vroeger ben ik met water besprenkeld, maar dat zei me niets. Nu wil ik onder water begraven worden en laten zien dat heel mijn oude leven voorbij is en er een nieuw leven is begonnen.' Ik zei dat wij ons best zouden doen om te regelen dat hij op de eerstvolgende Dag van de Heere gedoopt zou worden. Hij keek me verrast aan en zei: 'De heer Kasamatsu heeft me verteld dat Jezus Christus gauw terug zou komen. Is het niet?'

'Ja,' zei ik, 'Hij komt zeker terug.'
'De heer Kasamatsu zei toch dat Hij gauw komt?'
'Inderdaad, Hij zegt: 'Ja, Ik kom spoedig.'
'Hij komt toch niet vóór zondag?'
'Dat kan ik niet zeggen.'
'Dus misschien is Hij zondag al terug?'
'Ja, Hij kan elk ogenblik komen.'

'Dan wil ik niet wachten tot zondag! Ik wil graag vandaag doen wat Hij van mij vraagt. Ik heb al veel te lang gevochten. Nu wil ik graag meteen gehoorzaam zijn.' 'Vergeef me!' riep ik uit. 'We zullen uw doop vandaag nog regelen. Broeders, kunnen we elkaar vanmiddag om half drie ontmoeten bij de Sacramentorivier?' Iedereen was het ermee eens.

'Dus als u daar ook naartoe komt, zullen we ervoor zorgen dat u meteen wordt gedoopt.'

Rond twee uur waren Horsey en ik onderweg naar de rivier, en daar zagen we een stoet van zo'n veertig Japanse kooplieden, allemaal in hun beste kleren, met Yamaguchi en iemand die bekend stond als 'de burgemeester van Japanstad' voorop, twee aan twee naar de afgesproken plek bij de rivier marcheren.

Toen iedereen aanwezig was, gaf ik een uiteenzetting van de bedoeling van de doop, door Yamaguchi vertaald voor zijn Japanse vrienden. Toen gaf hij zijn persoonlijk getuigenis. Horsey leidde hem de rivier in en doopte hem daar plechtig in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

In de jaren daarna heeft hij de echtheid van zijn belijdenis van Christus laten zien. Ik heb hem vaak meegemaakt en werd altijd verkwikt in de geest door zijn ijver en zijn zichtbare liefde voor Christus. Kasamatsu is lange tijd daarna naar de hemel gegaan, maar ik koester zijn gedachtenis als die van een geliefde medewerker, met wie het een vreugde was om samen in de dienst te staan van onze hooggeprezen Heere.

Harry A. Ironside

Muziek – geschenk of gevaar? Deel 2

Hoe kan ik muziek beoordelen?

Voor Johann Sebastian Bach was alleen die muziek echte muziek, die 'een melodieuze harmonie zou geven tot eer van God en tot genormeerd vermaak van de geest. Waar dit niet in acht genomen wordt, is geen sprake van echte muziek, maar van duivels gedreun en geblaat'. Misschien kunnen een aantal lezers zich wel vinden in deze mening. Anderen zullen hun voorhoofd fronsen: Wie bepaalt wat 'melodieuze harmonie' en 'genormeerd vermaak van de geest' is? Een moeilijke vraag. Wij willen de afzonderlijke bouwstenen van muziek onder de loep nemen om zo tot een op de Bijbel gebaseerd antwoord te komen.

Muziek kan beoordeeld worden:

... op de tekst

Bij een lied dat bestaat uit de drie elementen tekst, melodie en ritme, is de tekst meestal gemakkelijk en onafhankelijk van de eventuele smaak van de zangers en luisteraars aan de hand van de Bijbel te controleren (indien de tekst duidelijk te verstaan is). Komt de tekst en de overte brengen boodschap overeen met wat de Bijbel zegt? Bij wereldlijke (seculiere) teksten: is de tekst in tegenspraak met het Woord van God? Ook teksten van Christelijke liederen moeten getoetst worden! Het verdraaien van uitspraken in de Bijbel moeten we niet maar gemakkelijk afdoen met 'dichterlijke vrijheid'.

De Heere Jezus zegt in Mattheüs 7:18: 'Een slechte boom kan geen goede vruchten voortbrengen'. Als muziek, en in het bijzonder de teksten, voortkomt uit bronnen die geen rekening houden met God, bestaat ook het gevaar dat zo'n houding van de tekstschrijver doorwerkt in de muziek. Teksten die openlijk of tussen de regels door vrije liefde en vrije seks propageren, moeten eveneens veroordeeld worden, net als teksten die aanzetten tot

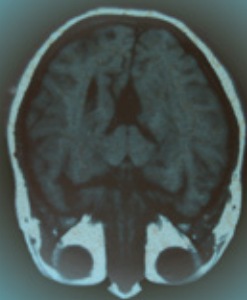
ongehoorzaamheid aan ouders en andere gezagsdragers of zelfs een occulte, godslasterlijke en satanische inhoud hebben. 'Beproof de geesten of zij uit God zijn' (1 Joh. 4:1). Daarmee is niet gezegd dat elke tekst die globaal genomen uit de pen van een ongelovige tekstschrijver komt, veroordeeld moet worden. Ik kan bijvoorbeeld de tekst van een volkslied dat de schoonheid van de natuur beschrijft, zonder problemen zingen als ik daarbij aan de machtige Schepper denk.

... op de melodie en de harmonie

Of een melodie of harmonie tot eer van God is, is veel moeilijker te beoordelen. Velen denken dat het gewend zijn om te luisteren naar muziek en dat de vraag of het je persoonlijke smaak is, doorslaggevend is voor het ervaren van melodieën als aangenaam of juist als niet prettig. Nu is het wel waar dat het menselijk gehoor aan heel veel kan wennen en dat het menselijk gevoel ook kan veranderen. Dat geldt zowel voor prikkels die wij via het oog waarnemen als voor prikkels die via het oor binnenkomen. Denk maar eens aan het lange haar bij mannen. Paulus zegt in 1 Korinthe 11 daarover: 'Of leert ook de natuur zelf u niet dat als een man lang haar draagt, het een oneer voor hem is?' (1 Kor. 11:14). Paulus houdt niet van kort haar bij de mannen omdat het hem persoonlijk beter bevalt. Nee, hij spreekt van een natuurlijke beleving, die God van het begin af aan in elk mens gelegd heeft. En deze gewaarwording – het kan al min of meer afgestompt zijn – 'leert' dat lang haar bij een man een

oneer voor hem is. Daarom kan daar niet over getwist worden.

Hetzelfde geldt voor muziek. Niemand zal het bekende akkoord in majeur als wanklank ervaren. De reden ligt voor de hand: God heeft ons gehoor zo gevormd, dat het gericht is op klanken die van nature harmoniëren.

Zo is er dus ook hier een scheppingsorde, die als een absolute maatstaf dient en waaraan elke persoonlijke smaak ondergeschikt moet zijn. Omdat deze uitspraak deze of gene wat te dogmatisch mag klinken, kan het volgende wetenschappelijke onderzoek helpen om eventuele bezwaren weg te nemen. 'Muziek beïnvloedt het limbische systeem¹, en dat kan het verstand niet controleren', zegt Stefan Kölsch van het Max Planck Institute for human Cognitive and Brain Sciences in Leipzig, wereldwijd een van de toonaangevende muziekonderzoekers. Om de emotionele verwerking van muziek te bekijken, heeft Kölsch, die zelf een erkende violist is, het een en ander

¹ Het limbische systeem van de hersenen is een functionele eenheid die de verwerking van emoties en het ontstaan van actief gedrag activeert.

van zijn proefpersonen gevraagd. Ze kregen niet alleen een originele versie van de ouverture van Johann Sebastian Bach te horen, maar ook een slechte, vervormde variant, waarbij in het stuk een gedeelte tegelijkertijd zowel ongeveer een hele toon hoger als ongeveer een tritonus (muzikale dissonante interval bestaande uit drie hele toonafstanden) naar beneden was verplaatst. De gemanipuleerde Bachversie was bijna niet om aan te horen en moest door de proefpersonen minutenlang verdragen worden. De proef vond plaats in een buis met een magnetische weerklank, waarin de activiteiten van de hersens in de werkelijkheid kunnen worden waargenomen. En inderdaad: het veranderde stuk van Bach activeerde heel andere gebieden dan het oorspronkelijke, harmonische stuk. De onderzoekers konden op de monitor nagaan of de proefpersoon in de buis een muziekstuk beluisterde waarvan hij of zij genoot, of een stuk waaronder hij of zij merkbaar leed. Het effect hangt er niet vanaf of je van Bach houdt of niet. Nog niet eens of je hem nu wel of niet kent. Niet-harmoniërende klanken werden duidelijk als zodanig waargenomen. Interessant is dat deze muzikale verscheidenheid zelfs cultuur overstijgend schijnt te zijn: 'Een van onze studenten heeft zulke stukken voorgespeeld aan de lokale bevolking in Kameroen, die onze westerse muziekstijlen helemaal niet kenden. En ook daar was er een duidelijke voorkeur voor het harmonieuzere voorbeeld', zegt Kölsch. Andere proefpersonen werden via de kabel aangesloten om veranderingen in de

hersengolven in de EEG, de elektrische encefalogram, te meten. Opnieuw werden de proefpersonen met geluid overspoeld.

Weer werd de reactie gemeten ...² Welluidendheid is een fundamenteel element van de natuurlijke schepping. Muziek die daardoor gekenmerkt wordt, stemt overeen met de scheppingsorde van God. Daaruit mag echter niemand de conclusie trekken dat disharmonische klanken helemaal niet gebruikt mogen worden. Het is net als in de natuur: die leeft van spanning en ontspanning. Als disharmonische klanken in harmonische worden opgelost, is de disharmonie een welkom stijlement, dat de harmonische werking van een muziekstuk of lied duidelijk versterken kan. Een bekend voorbeeld is de zogenaamde verminderde septiemakkoord ...

... op het ritme

Ook het ritme is – net als melodie en harmonie – een deel van de schepping van God. De natuur wordt gekenmerkt door een opeenvolging van gebeurtenissen, van de afwisseling tussen spanning en ontspanning (bijvoorbeeld dag en nacht, zomer en winter, eb en vloed). Ook het menselijk lichaam is aan zulke wetmatigheden onderhevig, zoals de polsslag (systole – distole³) of de ademhaling. Het ritme van een muziekstuk of een lied kan zich aan het organisch gegeven ritme van de mens aanpassen of ertegen ingaan. De bekende 4/4 maat

² Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung, 24-12-2006, nr. 51, blz. 61.
³ Systole is de spanning en ejectiefase in tegenstelling tot diastole, de ontspanning en vulfase.

(eerste tel accent – spanning; tweede tel niet-beklemtoond – ontspanning; derde tel accent – spanning; vierde tel niet-beklemtoond – ontspanning) komt overeen met de natuurlijke ritmeverwachting van het menselijk lichaam, die door het ritme van het hart en de ademhaling wordt bepaald. Accentueer je echter de tweede en vierde tel ('afterbeat' of 'backbeat'), dan ga je tegen het natuurlijke gevoel in. Door het voorkomen van ontspanningstijden wordt er een bepaalde spanning opgebouwd, die een voortdurend opzweven van het zenuwstelsel van de luisteraars tot gevolg kan hebben⁴. Nog extremer werkt de zogenaamde 'offbeat'. Daarmee wordt een luid ritme aangeduid waarbij het accent tussen twee beats ligt. Zulke accenten tussen beats hebben vaak de werking van naar voren getrokken beats, dus als een wegneming van het latere (op een sterke tel) verwachte accent.

Offbeat-accenten wekken bij de luisteraar de behoefte aan ritmische beweging, omdat het onderbewustzijn

⁴ Vgl. Graul, Adolf: Rock-, Pop- und Technomusik und ihre Wirkungen. Uitgeverij Mitternachtsruf, 2004, blz. 90

door een beweging van het naar voren getrokken accent naar de onbeklemtoonde beat beide met elkaar wil verbinden, om zo het uit elkaar vallen van de beat en het accent te 'helen' (bron: Wikipedia).

Afhankelijk van hoe sterk en hoe lang deze ritmische stijlmiddelen ingezet worden, worden geest, ziel en lichaam, die in balans geschapen zijn, verstoord en vindt er een verschuiving plaats van veel te veel fysieke stimulansen naar extase. De opname van de tekst wordt daardoor aanzienlijk minder. Muziek die door ritme gedomineerd wordt, past niet bij het Bijbelse model, dat aan de tekst de eerste en aan het ritme de derde plaats toewijst.

... op de dynamiek

Met dynamiek wordt binnen de muziek de leer van het volume aangeduid. Afhankelijk van het instrument of de stem kunnen door veranderingen in volume bepaalde effecten worden bereikt. Het karakter van een muziekstuk of een nummer wordt dus ook bepaald door het volume.

Zachte (achtergrond-) muziek oefent zoals bekend een rustgevende invloed uit, luide muziek daarentegen een druk makende invloed.

Maar hoe valt dat te evalueren? Muziek en zang mogen zeer wel luid zijn, ook in combinatie met een geestelijke tekst. Tenminste, dat was de instructie van David voor de oversten van de Levieten, de zangers, '... om luide en blijde klanken te laten horen' (1 Kron. 15:16).

Ook de Heere Zelf roept Zijn volk daartoe op: 'Laat het horen, prijs Hem en zeg: Verlos Uw volk, HEERE, het overblijfsel van Israë!' (Jer. 31:7). Daarom kan een 'fortissimo' niet principieel worden afgewezen. Echter, als het geluid zo sterk is, dat daardoor schade aan het menselijk oor ontstaat, of als het zingen geschreeuw wordt, dan is het duidelijk dat deze muziek niet bijdraagt aan het welzijn van de mens, of tot ondersteuning van een eventuele tekst dient, en daarom afgewezen moet worden. Ook hier geldt het scheppingsprincipe 'spanning en ontspanning'.

... op de wijze van presentatie

Hoewel muziek zich allereerst tot het gehoor richt, is de manier van presenteren de laatste jaren enorm belangrijk geworden. Er worden al lang niet meer alleen maar cd's verkocht. Muziek is het beleven van een show geworden. Muziekstukken worden door televisiezeners als videoclips weergegeven. Allerlei soorten concert-dvd's vinden gretig aftrek. Zoals bij de talentenjachten op tv te zien is, zijn naast het zingen ook andere zaken doorslaggevend, zoals de

outfit, het optreden en persoonlijke aanbevelingen voor de waardering van de sterren. En dat beperkt zich intussen niet meer tot producenten van wereldlijke muziek. Ook Christelijke organisatoren en uitgevers plaatsen de show steeds meer op de voorgrond. Hoe moeten we deze manier van het presenteren van muziek beoordelen? Denk eens aan een popidool die door een menigte, die hysterisch geworden is, enthousiast bejubeld wordt. Heeft God daar een welgevallen aan? De meeste hedendaagse popsterren (ook de Christelijke?) zijn helaas een voorbeeld van zelfverheerlijking, in plaats van de eer aan God te geven. We worden onwillekeurig aan het eerste kenmerk van de Christelijke eindtijd herinnerd: 'Want de mensen zullen liefhebbers zijn van zichzelf' (2 Tim. 3:2).

Daarnaast staat in veel seculiere shows ook de begeerte van de ogen op de voorgrond. Ze houdt de toeschouwers tevreden – helemaal volgens het motto 'seks verkoopt'. Schaars geklede jonge vrouwen (of mannen) die obscene met het bekken of de tong bewegen, met een fluisterende erotische stem zingen en kreunende geluiden maken, wekken niet alleen bij mannelijke luisteraars slechte, vleselijke begeerten. Zondige gedachten en gevoelens kunnen snel tot zondige daden leiden! 'Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlost. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart ze zonde, en wanneer de zonde volgroeid is, baart ze de dood' (Jak. 1:14,15).

In de muziekwereld zijn ook mensen die hun succes rechtstreeks aan satan toeschrijven of tenminste ermee spelen ('Voor dit succes heb ik mijn ziel aan de duivel verkocht', aldus John Lennon van de Beatles). Zulke occulte verbintenissen komen ook vaak in het gehele optreden van de sterren tot uitdrukking. Moeten wij ons echt wel blootstellen aan zulke invloeden? 'Slecht gezelschap bederft goede zeden' (1 Kor. 15:33). Bij muziek die steeds weer tot onze oren doordringt en bij de vorm waarin ze wordt gepresenteerd, moeten wij ons steeds afvragen: Roept de muziek in mij gevoelens op die passen bij een geopende Bijbel? Wanneer dat niet het geval is, moeten we ze mijden. Immers, wie zou niet van harte voor Hem willen leven Die voor hem gestorven is?

Marco Lessmann

In het volgende nummer gaat het, in de derde en laatste aflevering, om de beoordeling van zogeheten Christelijke rockmuziek.

De 66 boeken uit de Bijbel.

Ruth

Maar Ruth zei: Dring er bij mij niet langer op aan u te verlaten en terug te gaan, bij u vandaan. Want waar u heen gaat, zal ik ook gaan, en waar u overnacht, zal ik overnachten. Uw volk is mijn volk en uw God mijn God.

Ruth 1:16

De naam Ruth kan 'verzadigd' betekenen of 'schoonheid', en beide woorden lijken zeer passend. Het is een verfrissend boek, dat geschreven is in de tijd van de richters. Het is als een stralend, fonkelend juweel tegen een zeer donkere achtergrond. Naomi, die met haar man en beide zonen weggegaan was uit Israël, wat Gods plaats voor hen was, wordt in Moab uiteindelijk beroofd van haar man en beide zonen. Ze is een beeld van het volk Israël buiten hun land, verlaten en zonder hoop.

De heidense en Moabitische Ruth, schoondochter van Naomi, mocht als zodanig niet in de gemeente van de Heere komen. Dat was de Moabieten tot aan de tiende generatie niet toegestaan. Toch is ook Ruth een type

van de Joden, in dezelfde verlaagde plaats als de heidenen – niet Gods volk. Maar in haar zien we een nieuw, kostbaar, nederig geloof in de God van Israël. Dus terwijl we in Naomi Israëls verlaten, hopeloze toestand zien, vinden we in Ruth het frisse geloof van het godvrezend overblijfsel van Israël.

En Boaz ('in hem is kracht'), een machtig en vermogend man, is een type van de Heere Jezus. Door genade moedigt hij Ruth zodanig aan dat zij uiteindelijk, omdat hij 'de lossen' is, door haar huwelijk met hem in de gemeenschap van Israël wordt opgenomen. En ook Naomi deelt in de blijdschap en zegen die hierdoor worden bewerkt.

Leslie M. Grant

WORSHIP

Aanbidding

De komende nummers willen we over een aantal vragen rondom het onderwerp 'aanbidding' nadenken. Dit nummer zal vooral een inleiding geven op het onderwerp.

Als je aan een Christen vraagt wat aanbidding is, krijg je verschillende antwoorden. Sommigen zeggen: 'Wij gaan in deze of die plaats naar de kerkdienst', en bedoelen daarmee de preek die ze daar horen. Anderen spreken van aanbidding en denken daarbij aan de muzikale uitvoering van een koor, een orkest of een band. Maar zijn deze opvattingen echt wat de Bijbel onder aanbidding verstaat? Zoals bij elk thema dat ons geloofsleven betreft, moeten we ons ook hier afvragen: Wat zegt de Schrift? (Rom. 4:3).

De Bijbel laat zien dat aanbidding een handeling tegenover God is. Wij buigen ons voor Hem neer – persoonlijk of samen – en geven hem iets wat Hij kan accepteren. Helaas hebben mensen zich voor allerlei dingen neergebogen – voor planeten of sterren, voor afgoden van hout of steen. Ze dachten dat deze dingen hun leven zouden beïnvloeden.

Natuurlijk gaat deze verering van le-

venloze dingen volledig tegen Gods wil in. Maar hoe kwamen ze ertoe? Het antwoord vinden we in Romeinen 1. Toen de mensen weigerden om God de eer te geven, werden hun hart en hun verstand verduisterd. Ten gevolge daarvan vervielen ze in dwaasheid en knielden neer voor afgodsbeelden, die de mens gemaakt had (vs. 21-23). Als mensen zich niet willen neerbuigen voor God, zullen ze uiteindelijk voor allerlei mogelijke dingen buigen. In onze steeds minder wordende Christelijke samenleving, die steeds minder een Christelijk stempel draagt – met name in de westerse wereld – kunnen veel mensen doen alsof ze niet-religieus zijn. Maar in hun leven laten ze zien dat ze er ondanks dat behoefte aan hebben om tegen iemand op te zien, iets te vereren of zich voor iemand neer te buigen. Zo vereren ze voetbalsterren, atleten, zangers of andere prominenten.

De Bijbel laat de ware betekenis van aanbidding naar Gods bedoeling zien.

Hij maakt duidelijk dat de principes van aanbidding altijd gelijk blijven:

- Aanbidding dient in geloof te gebeuren (Hebr. 11:6). – Aanbidding vereist een eerbiedige houding tegenover God.
- Wij moeten Hem iets geven wat Hij kan aannemen.

Andere elementen van aanbidding zijn fundamenteel veranderd in de loop van de tijd. Wat we God nu kunnen aanbieden, verschilt van wat de Joden Hem ooit offerden. De hele manier van Christelijke aanbidding verschilt fundamenteel van de Joodse aanbidding. De Joodse aanbidding was een formele, materiële aanbidding, inclusief dierenoffers, gebak (spijsoffers), eerste vruchten, reukwerk enz. Kunstrijke gebouwen en kleding speelden een belangrijke rol. De Christelijke aanbidding daarentegen is geestelijk, niet materieel. We zullen een aantal van deze verschillen behandelen.

We kunnen ons afvragen: waarom heeft God de manier van de eredienst zo veranderd? Is God anders geworden? Zeker niet (Jak. 1:17; Hebr. 13:8)! Maar er is iets anders veranderd: de Heere Jezus is aan het kruis gestorven. Christenen kunnen op Zijn verlossingswerk terugblikken en op dat fundament God aanbidden. Ze geven Hem dank en aanbidding in het bewustzijn dat hun zonden vergeven zijn, hun geweten gereinigd en God verheerlijkt is. Dat was blijkbaar in de tijd van het Oude Testament niet mogelijk. Het offer van Christus lag toen nog in de toekomst. Daarom stelde God onder het volk Israël een ceremoniële, formele en materiële eredienst in die het werk van de Heere Jezus symboli-

seerde. Nadat Jezus Christus gekomen was, verdwenen deze schaduwen en maakten ze plaats voor het 'lichaam', dat wil Zeggen, de realiteit (Kol. 2:17).

Om God te aanbidden zoals Hij het wil hebben, is het belangrijk zowel de parallellen met als de verschillen tussen de Joodse en de Christelijke eredienst goed te begrijpen.

We willen dit belangrijke onderwerp aan de hand van vragen en antwoorden behandelen. Op deze manier zouden we moeten worden aangemoedigd om actieve aanbidders te worden. Aanbidding heeft een centrale plaats in het Christelijk leven. Als mensen die door het kostbare bloed van het Lam zijn verlost (1 Petr. 1:18-19), hebben we alle reden om ons voor God in aanbidding neer te buigen.

Het begrip 'aanbidding'

1) Wat is aanbidding precies?

Aanbidding is het zich neerbuigen voor God. Daarmee wordt niet zozeer een lichamelijke houding, maar veeleer een innerlijke houding van eerbied bedoeld. Wij buigen ons neer voor God, doordat wij Hem erkennen en Zijn waardigheid tot uitdrukking brengen. Wij vereren Zijn Persoon, Zijn eigenschappen en Zijn karakter. Een voorbeeld daarvan staat in Openba-

ring 5:9, waar staat: 'U bent het waard'. Aanbidding houdt ook in dat wij God iets geven of aanbieden.

Aanbidding heeft een centrale plaats in het Christelijk leven – zowel persoonlijk als gemeenschappelijk. Wij zijn gered om aanbidders te worden – al op aarde (Joh. 4:23), maar ook in alle eeuwigheid (Openb. 4:10,11; 5:9-14).

2) Wat leren we van het Griekse woord voor aanbidden?

Proskuneo is het Griekse woord dat in de Bijbel in het algemeen met 'aanbidden' of 'huldigen' vertaald wordt. Dit woord wordt zo gedefinieerd: 'zich neerbuigen', dat wil zeggen, 'zich – letterlijk of figuurlijk – in eerbiedige houding neerwerpen'. In sommige situaties verwijst het alleen naar de lichamelijke houding. Maar normaal gesproken wordt dit woord gebruikt als het gaat om het zich voor God neerbuigen. Dat onderstreept wat er in het antwoord op vraag 1 over gezegd wordt. De fysieke houding van het zich neerbuigen, die aan het woord *proskuneo* ontleend is, illustreert de geestelijke houding die nodig is voor aanbidding. Dit geldt vooral voor de Christelijke aanbidding, omdat zij een geestelijke activiteit is. De eerste daad van aanbidding in het Nieuwe Testament staat in Mattheüs 2 beschreven. Toen kwamen er wijzen uit het oosten om voor het kind Jezus neer te vallen en Hem hulde te bewijzen (vs. 11). Het woord *proskuneo* komt in het Nieuwe Testament ongeveer zestig keer voor. Het woord *latreuo*, dat ook met 'aanbidding' vertaald wordt, heeft meer de betekenis van 'eredienst'.

3) Is aanbidden hetzelfde als loven of danken?

Nee. Wij danken voor wat wij gekregen hebben (zie Hand. 27:35; 2 Kor. 9:15; 1 Thess. 1:2). Wij loven iemand voor wat hij gedaan heeft (Matth. 11:25; Luk. 19:37; 1 Kor. 11:2,17,22; 1 Petr. 2:14). Maar wij aanbidden God voor wat Hij is (Luk. 24:52; Joh. 4:22-24; Joh. 9:38; Openb. 5:9). Alleen God komt aanbidding toe. Het is echter goed – als het passend is – om mensen te bedanken en hen te prijzen. De dank, de lof en de aanbidding van God zijn nauw met elkaar verbonden en worden vaak ook samen aangeboden (Openb. 5:9).

4) Is aanbidding een spontane reactie of een geplande activiteit?

Het is beide. Enerzijds lezen we over individuele mensen die, onder de indruk van Gods grootheid en Zijn geweldige daden, zich spontaan voor Hem neerwierpen en Hem aanbaden. Voorbeelden zijn de knecht van Abraham en Gideon (Gen. 24:26; Richt. 7:15). Hetzelfde geldt voor de vijf gebeurtenissen in Openbaring waarbij God wordt aanbeden (Openb. 4:10,11; 5:14; 7:11; 11:16,17; 19:4). Aan de andere kant worden we opgeroepen om aanbidding te brengen. God verdient het om aanbeden te worden (Deut. 26:10; 1 Kron. 16:29; Ps. 29:2; 45:12; 95:6; 96:9; 132:7). De Israëliet mocht niet 'met lege handen voor de HEERE verschijnen' (Ex. 34:20; Deut. 16:16). Concrete aanmoediging tot aanbidding in het Nieuwe Testament is te vinden in 1 Petrus 2:5 en Hebr. 13:15.

Wordt vervolgd

Michael Hardt

Het goede nieuws

*Jezus Christus spreekt: Zie, Ik ben met u
al de dagen, tot de voleinding van de wereld.
Mattheüs 28:20*

Twee vrienden, die regelmatig een Christelijke boekentafel bemannen, kregen onlangs het volgende toegezonden:

Ik vind het bemoedigend dat Christenen nog op het goede nieuws wijzen. Er zijn zoveel mensen die weliswaar rijk zijn wat materiële goederen betreft, maar arm wat hoop betreft. Zo iemand was ik ook.

Hoewel ik uit een Christelijk nest kom, goede vrienden heb en het me financieel echt goed gaat, was ik jarenlang ongelukkig. Ik besloot niet meer naar de Christelijke gemeente van mijn ouders te gaan. Ik was er niet van overtuigd dat een gemeenteleven zin heeft. Ik was van mening dat het genoeg was om in een God te geloven. Toen begon ik me met andere religies en filosofieën bezig te houden. Maar hoe interessant deze thematiek ook is, uiteindelijk is ze zinloos.

Ongeveer twee jaar geleden belandde ik in een crisis. Ik wist niet meer hoe het verder moest. Toen begon ik mij weer met het Christelijk geloof bezig te houden. Ik kwam tot de ontdekking dat alleen de Bijbelse God in staat is ons te verlossen. Deze vaste overtuiging is het grootste anker van hoop dat ik heb. De zekerheid dat Jezus Christus de Zoon van God is en voor onze schuld aan het kruis gestorven en weer uit de dood opgestaan is, brengt grote blijdschap in mijn leven.

Ook al heb ik momenteel veel stress en zorgen, toch ben ik er zeker van dat Jezus mij veilig door het leven heen zal leiden. In geestelijk opzicht ben ik nog een kind en heb ik groei nodig. Uw werk heeft mij daar erg bij geholpen.